

[Lembourn.]

Jeg er ked af, at forslaget ikke er fremsat, før vi fik den nye folkeskolelov. Det havde været særdeles nyttigt for undervisningsministeren at læse bemærkningerne til dette forslag, for så havde man måske ikke skåret ned på den musiske uddannelse. Men det er måske forklaringen, at man kan komme ud af den danske skole uden at ane, hvad en note er. Man kan såmænd gå 12 år i en dansk skole uden at vide, hvad en note er. Det kan et kultursamfund faktisk ikke tillade sig. Om dette forslag er i stand til at gøre noget ved den side af sagen — ja, man taler jo om det — ved jeg ikke, for man støder vel på en række grænser, fastlagt i folkeskoleloven, som denne lov, selv om den har intentionerne, ikke kan overskride.

Men stedbarnet er der altså, og derfor vil det konservative folkeparti gerne være med til at prøve på at give musikken en stilling, der er mere ligelig i forhold til de andre kunstarter end den, den har haft tidligere. Altså princippet kan vi tilslutte os.

Så er der nogle andre principper i dette lovforslag, bl. a. et ønske om en decentralisering. Det synes vi er en rigtig og en god ting, men samtidig tillægger man jo Statens Musikråd meget store beføjelser. Statens Musikråd har gjort meget godt, og der sidder særdeles fornuftige mennesker i det, men hvordan kan man rent principielt klare to egentlig modsatte mål: en decentralisering, som vi altså finder rigtig, og så et musikråd, som skal tage så mange afgørelser, som dette musikråd efter forslaget skal? Kommer de to mål ikke i modstrid med hinanden?

En mindre detalje er selve sammensætningen. Der er 9 medlemmer, er det et rigtigt tal? Vi plejer jo at følge et andet princip i de fondsledelser, vi har: at der ikke er mere end 3 medlemmer. Der kan være grunde til, at der måske skal være flere i musikrådet, men jeg synes dog nok, vi skal se på det.

Så er der egentlig det ejendommelige med det repræsentantskab, man vil oprette, at samtidig med at man vil det, så har man jo afskaffet repræsentantskabet på teaterområdet. Der nøjes man med et teaterråd på 3 medlemmer og har opgivet repræsentantskabet. Det må jo være, fordi man har gjort nogle erfaringer om, at det måske ikke virkede, som man havde ønsket det, og her

skaber man altså et meget stort repræsentantskab. Også det må vi vel se på.

Jeg vil gerne sige til fru Mette Madsen, at jeg ikke er enig i, at man skal kritisere det, der står om den nyere musik. Den nyere musik har ikke haft det for godt, så jeg synes, det er rigtigt, at man gør det, som man gør i dette forslag, at man giver den nyere musik en særlig chance. Til gengæld er jeg enig med fru Mette Madsen i de betragtninger, hun gjorde om hele KODA-historien. Den bør vi se nærmere på.

Vel, principperne i forslaget kan vi altså tilslutte os, men vi vil gerne i udvalget drøfte nogle af de praktiske udformninger og især altså gerne se på konflikten imellem decentralisering og musikrådet.

Kristine Heltberg (SF):

Jeg vil allerførst ønske ministeren til lykke med dette lovforslag om musik, som er kommet i en så dystert og barsk tid, at jeg ligefrem må betragte det som noget af en forårsbebuder, at det overhovedet kommer.

Det forekommer mig, at ministeren med dette lovforslag simpelt hen har ydet en vældig indsats for at bibringe også offentligheden indtrykket af, hvor væsentligt og vigtigt det er at få sat system i musiktilbuddet til den danske befolkning. Det er jo netop det, det drejer sig om her, et meget demokratisk tilbud, et tilbud om adgang til skoling, adgang til musikinstrumenter, adgang til både den klassiske og den moderne musik.

Jeg mener, at forslaget bærer præg af at være blevet væsentligt forbedret i forhold til de forslag, som vi så noget til i 1973. Jeg synes, der er kommet en masse positive træk med, netop mere hensyntagen til den nyeste musik og mere hensyntagen til den amatør-mæssige, til beatmusik, jazzmusik, det, som er ungdommens musik, det, som måske er det demokratiske element i vore dages musikultur.

At den klassiske musik beholder sin plads, er naturligt nok, men jeg synes, det er positivt, at man også lægger så stor vægt, som jeg synes man gør, både i de ganske overordentlig interessante bemærkninger til lovforslaget og i selve lovforslaget, på den helt moderne musik.

Det forekommer mig, at hvis dette lovforslag bliver gennemført ret hurtigt, hvad jeg håber det gør — måske med nogle småæn-